

RÅDSDIREKTIV 94/33/EF

av 22. juni 1994

om vern av unge personer på arbeidsplassen(*)**RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾, og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til traktatens artikkel 118 A skal Rådet gi direktiver om minstekrav med sikte på å bedre særlig arbeidsmiljøet for å sikre bedre vern av arbeidstakernes sikkerhet og helse.

I henhold til nevnte artikkel må det unngås at direktivene pålegger administrative, økonomiske og rettslige byrder som er av en slik art at de motvirker opprettelse og utvikling av små og mellomstore bedrifter.

I Pakten om grunnleggende sosiale rettigheter for arbeidstakere, som ble vedtatt i Det europeiske råd i Strasbourg 9. desember 1989 av stats- og regjeringssjefene for elleve medlemsstater, fastslås det i nr. 20 og 22:

«20. Med forbehold for gunstigere regler for unge personer, særlig regler som gjennom yrkesopplæring sikrer dem forberedelse til arbeidslivet, og bortsett fra begrensede unntak for enkelte former for lett arbeid må minstealderen for adgang til arbeidslivet ikke være lavere enn den alder da skoleplikten opphører, og ikke under noen omstendighet lavere enn 15 år.

22. Det må treffes nødvendige tiltak for å utforme de arbeidsrettslige regler for unge arbeidstakere slik at de oppfyller deres behov for utvikling, yrkesopplæring og adgang til sysselsetting.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 216, 20.8.1994, s. 12, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 43/96 av 28. juni 1996 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende

(1) EFT nr. C 84 av 4.4.1992, s. 7.

(2) EFT nr. C 313 av 30.11.1992, s. 70.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 17. desember 1992 (EFT nr. C 21 av 25.1.1993, s. 167). Rådets felles holdning av 23. november 1993 (ennå ikke offentliggjort i EFT) og Europaparlamentsbeslutning av 9. mars 1994 (EFT nr. C 91 av 28.3.1994, s. 89).

Særlig må arbeidstiden for arbeidstakere under 18 år begrenses - uten at det skal være mulig å omgå denne begrensningen gjennom overtidsarbeid - og nattarbeid forbys, med unntak av enkelte former for arbeid fastsatt i nasjonal lov eller forskrift.»

Det bør tas hensyn til Den internasjonale arbeidsorganisasjons prinsipper om vern av unge personer på arbeidsplassen, herunder prinsippene om minstealder for adgang til sysselsetting eller arbeid.

I sin resolusjon om barnarbeid⁽⁴⁾ sammenfattet Europaparlamentet ulike aspekter ved unge personers arbeid og framhevet særlig virkningene av arbeid på deres helse, sikkerhet og fysiske og intellektuelle utvikling samt pekte på nødvendigheten av å vedta et direktiv som harmoniserer nasjonal lovgivning på området.

I henhold til artikkel 15 i rådsdirektiv 89/391/EØF av 12. juni 1989 om iverksetting av tiltak som bedrer arbeidstakernes sikkerhet og helse på arbeidsplassen⁽⁵⁾, skal risikogrupper som er særlig følsomme, vernes mot de farer som er spesielt alvorlige for dem.

Barn og ungdommer må betraktes som særlige risikogrupper, og det bør treffes tiltak med hensyn til deres sikkerhet og helse.

Barns sårbarhet krever at medlemsstatene innfører forbud mot at de arbeider, og sørger for at minstealderen for adgang til sysselsetting eller arbeid ikke er lavere enn den alder da heltidsskoleplikten opphører etter nasjonal lovgivning, og ikke under noen omstendighet lavere enn 15 år. Unntak fra forbudet mot barnarbeid kan tillates bare i særskilte tilfeller og på vilkårene fastsatt i dette direktiv. Unntakene må ikke under noen omstendighet gå ut over barnas skolegang eller deres utbytte av undervisningen.

Det særegne ved overgangen fra barndom til voksen alder gjør det nødvendig med streng regulering og strengt vern av ungdommers arbeid.

Arbeidsgivere bør sikre unge personer arbeidsvilkår som er tilpasset deres alder.

Arbeidsgiverne bør iverksette nødvendige tiltak for å verne unge personers sikkerhet og helse ut fra en vurdering av den fare som er knyttet til deres arbeid.

(4) EFT nr. C 190 av 20.7.1987, s. 44.

(5) EFT nr. L 183 av 29.6.1989, s. 1.

Medlemsstatene bør verne unge personer mot særlige farer som skyldes at de har liten erfaring, er lite bevisste faktiske eller mulige farer eller ennå ikke er fullt utviklet.

Medlemsstatene bør derfor innføre forbud mot at unge personer utfører arbeid som er omhandlet i dette direktiv.

Innføring av minstekrav til tilrettelegging av arbeidstiden vil kunne bedre unge personers arbeidsvilkår.

Unge personers lengste arbeidstid bør klart begrenses, og det bør innføres forbud mot at de utfører nattarbeid, med unntak av enkelte former for arbeid fastsatt i nasjonal lov eller forskrift.

Medlemsstatene bør treffe egnede tiltak for å sikre at arbeidstiden for ungdommer som går på skole, ikke har uheldig innvirkning på deres evne til å få utbytte av undervisningen.

Den tid unge personer bruker på opplæring når de arbeider som ledd i en ordning med vekslende teoretisk og/eller praktisk opplæring eller utplassering i et foretak, skal regnes med i arbeidstiden.

For å sikre unge personers sikkerhet og helse bør de ha minimumsperioder med hvile - daglig, ukentlig og årlig - og tilstrekkelige pauser.

Når det gjelder den ukentlige hvileperioden, bør det tas behørig hensyn til de forskjellige kulturelle, etniske, religiøse og andre faktorer i medlemsstatene. I særdeleshet er det opp til hver medlemsstat endelig å avgjøre om og i hvilken utstrekning søndag skal innbefattes i den ukentlige hvileperioden.

Egnet arbeidserfaring kan bidra til å virkeliggjøre målsetningen om å forberede unge personer til arbeids- og voksenlivet, dersom det sørges for at deres sikkerhet, helse og utvikling ikke blir skadelidende.

Når det synes helt nødvendig å fravike forbudene og begrensningene fastsatt i dette direktiv i forbindelse med visse virksomheter eller særskilte situasjoner, bør det ikke gjøres i strid med prinsippene for ordningen som er innført for å verne unge personer.

Dette direktiv er et ledd i virkeliggjøringen av den sosiale dimensjon innenfor det indre marked.

Den praktiske gjennomføringen av verneordningen fastsatt i dette direktiv krever at medlemsstatene iverksetter en rekke virkningsfulle og forholdsmessige tiltak.

Iverksettingen av enkelte bestemmelser i dette direktiv byr på særlige vansker for én medlemsstat med hensyn til dens ordning for vern av unge personer på arbeidsplassen. Denne medlemsstaten bør derfor i et passende tidsrom kunne unnlate å iverksette de aktuelle bestemmelser -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

AVSNITT I

Artikkel 1 Formål

1. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å forby barnarbeid.

På vilkårene fastsatt i dette direktiv skal de sørge for at minstealder for adgang til sysselsetting eller arbeid ikke er lavere enn den alder da heltidsskoleplikten opphører etter nasjonal lovgivning, og ikke under noen omstendighet lavere enn 15 år.

2. Medlemsstatene skal sørge for at ungdommers arbeid er strengt regulert og vernet på vilkårene fastsatt i dette direktiv.

3. Medlemsstatene skal i alminnelighet sørge for at arbeidsgivere sikrer unge personer arbeidsvilkår som er tilpasset deres alder.

De skal sørge for å verne unge personer mot økonomisk utnyttning og mot ethvert arbeid som kan skade deres sikkerhet, helse eller fysiske, psykiske, moralske eller sosiale utvikling, eller som kan ha uheldig innvirkning på deres utdanning.

Artikkel 2 Virkeområde

1. Dette direktiv får anvendelse på enhver person under 18 år som har en arbeidsavtale eller et arbeidsforhold som er definert i gjeldende lovgivning og/eller omfattet av gjeldende lovgivning i en medlemsstat.

2. Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift fastsette at dette direktiv ikke får anvendelse, innen de grenser og på de vilkår de fastsetter ved lov eller forskrift, på tilfeldig eller kortvarig arbeid

- a) som utføres i en privat husholdning, eller
- b) som i et familieforetak betraktes som verken uheldig, skadelig eller farlig for unge personer.

Artikkel 3 Definisjoner

I dette direktiv menes med:

- a) «ung person»: enhver person under 18 år nevnt i artikkel 2 nr. 1,
- b) «barn»: enhver ung person som er under 15 år, eller som fremdeles er undergitt heltidsskoleplikt etter nasjonal lovgivning,
- c) «ungdom»: enhver ung person som er minst 15 år, men under 18 år, og som ikke lenger er undergitt heltidsskoleplikt etter nasjonal lovgivning,

- d) «lett arbeid»: ethvert arbeid som på grunn av arbeidsoppgavens art og de særskilte forhold de skal utføres under,
- i) ikke vil kunne skade barns sikkerhet, helse eller utvikling, og
 - ii) ikke er av en slik art at det kan gå ut over deres skolegang, deres deltaking i yrkesveilednings- eller yrkesopplæringsprogrammer som er godkjent av vedkommende myndighet, eller deres evne til å få utbytte av undervisningen,
- e) «arbeidstid»: ethvert tidsrom da en ung person er på arbeid, står til rådighet for arbeidsgiveren og utfører sin virksomhet eller sine oppgaver i samsvar med nasjonal lovgivning og/eller praksis,
- f) «hvileperiode»: ethvert tidsrom som ikke er arbeidstid.
- i) ikke vil kunne skade barns sikkerhet, helse eller utvikling, og
 - ii) ikke er av en slik art at den kan gå ut over deres skolegang, deres deltaking i yrkesveilednings- eller yrkesopplæringsprogrammer som er godkjent av vedkommende myndighet, eller deres evne til å få utbytte av undervisningen.
3. Som unntak fra framgangsmåten fastsatt i nr. 1 kan medlemsstatene ved lov eller forskrift tillate at barn på minst 13 år kan ansettes, på de vilkår medlemsstatene fastsetter, for å opptre i virksomhet av kulturell, kunstnerisk, sportslig eller reklamemessig art.
4. Medlemsstater som har en særskilt godkjenningsordning for modellbyråer med hensyn til barns virksomhet, kan opprettholde ordningen.

AVSNITT II

Artikkel 4 Forbud mot barnarbeid

1. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å forby barnarbeid.
2. Idet de tar hensyn til målene i artikkel 1, kan medlemsstatene ved lov eller forskrift fastsette at forbudet mot barnarbeid ikke får anvendelse på
 - a) barn som utøver virksomhet som nevnt i artikkel 5,
 - b) barn på minst 14 år som arbeider som ledd i en ordning med vekslende teoretisk og praktisk opplæring eller utplassering i et foretak, forutsatt at arbeidet utføres i samsvar med vilkårene fastsatt av vedkommende myndighet,
 - c) barn på minst 14 år som utfører annet lett arbeid enn det som er omhandlet i artikkel 5; annet lett arbeid enn det som er omhandlet i artikkel 5, kan imidlertid utføres av barn på 13 år i et begrenset antall timer i uken og innen bestemte typer arbeid fastsatt ved nasjonal lovgivning.
3. Medlemsstater som benytter muligheten nevnt i nr. 2 bokstav c), skal fastsette arbeidsvilkårene knyttet til det aktuelle lette arbeidet i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv.

Artikkel 5 Kulturell eller lignende virksomhet

1. Når barn ansettes for å opptre i virksomhet av kulturell, kunstnerisk, sportslig eller reklamemessig art, skal det i det enkelte tilfelle innhentes forhåndstillatelse fra vedkommende myndighet.
2. Medlemsstatene skal ved lov eller forskrift fastsette arbeidsvilkår for barn i tilfellene nevnt i nr. 1 og nærmere regler for framgangsmåten for denne forhåndstillatelsen, dersom virksomheten

Artikkel 6

Arbeidsgiverens alminnelige forpliktelser

1. Med forbehold for artikkel 4 nr. 1 skal arbeidsgiveren treffe nødvendige tiltak for å verne unge personers sikkerhet og helse og især ta hensyn til de særlige farer som er nevnt i artikkel 7 nr. 1.
 2. Arbeidsgiveren skal iverksette tiltakene fastsatt i nr. 1 på grunnlag av en vurdering av de farer som unge personer utsettes for i tilknytning til sitt arbeid.
- Vurderingen skal foretas før unge personer påbegynner arbeidet, samt hver gang det skjer en vesentlig endring av arbeidsvilkårene, og den skal særlig omfatte:
- a) arbeidsplassens og arbeidsstasjonens utstyr og innredning,
 - b) art, grad og varighet av utsettelse for fysiske, biologiske og kjemiske agenser,
 - c) utforming, valg og bruk av arbeidsutstyr, særlig agenser, maskiner, apparater og innretninger, samt måten de håndteres på,
 - d) tilrettelegging av arbeidsprosesser og arbeidsgang samt samspillet dem imellom (arbeidsorganisering),
 - e) nivå for opplæring og undervisning av unge personer.

Dersom vurderingen viser at det foreligger fare for unge personers sikkerhet, fysiske eller psykiske helse eller utvikling, skal de med jevne mellomrom sikres vederlagsfri og hensiktsmessig helseundersøkelse og -kontroll, med forbehold for direktiv 89/391/EØF.

Den vederlagsfrie helseundersøkelse og -kontroll kan være del av en nasjonal helsetjeneste.

3. Arbeidsgiveren skal gjøre unge personer kjent med mulige farer og alle tiltak som er truffet med hensyn til deres sikkerhet og helse.

Videre skal arbeidsgiveren gjøre barns foresatte kjent med mulige farer og alle tiltak som er truffet med hensyn til barnas sikkerhet og helse.

4. Arbeidsgiveren skal trekke tjenestene i forbindelse med vern og forebygging nevnt i artikkel 7 i direktiv 89/391/EØF inn i planleggingen, gjennomføringen og kontrollen av de krav til sikkerhet og helse som får anvendelse på unge personers arbeid.

Artikkel 7

Unge personers sårbarhet - Arbeidsforbud

1. Medlemsstatene skal sørge for at unge personer gis vern mot særlige farer for sin sikkerhet, helse og utvikling som skyldes at de har liten erfaring, er lite bevisste faktiske eller mulige farer eller ennå ikke er fullt utviklet.

2. Med forbehold for artikkel 4 nr. 1 skal medlemsstatene for dette formål forby at unge personer utfører arbeid som

- a) objektivt sett overstiger deres fysiske eller psykiske yteevne,
- b) medfører skadelig utsettelse for agenser som er giftige eller kreftframkallende, som forårsaker arvelige skader eller fosterskader, eller som på annen måte forårsaker kroniske skader på personer,
- c) medfører skadelig utsettelse for stråling,
- d) innebærer ulykkesrisiko som det må antas at unge personer ikke kan kjenne eller unngå på grunn av liten bevissthet om sikkerhet eller liten erfaring eller opplæring, eller
- e) medfører helsefare på grunn av ekstrem kulde eller varme eller på grunn av støy eller vibrasjoner.

Arbeid som i henhold til nr. 1 vil kunne forårsake særlige farer for unge personer, er bl.a.:

- arbeid som innebærer skadelig utsettelse for de fysiske, biologiske og kjemiske agenser som er nevnt i punkt I i vedlegget, og
- prosessene og arbeidet som er nevnt i punkt II i vedlegget.

3. Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift tillate unntak fra nr. 2 for ungdommer når det er helt nødvendig av hensyn til deres yrkesopplæring, og forutsatt at vern av deres sikkerhet og helse sikres ved at arbeidet utføres under tilsyn av en kompetent

person i henhold til artikkel 7 i direktiv 89/391/EØF, og med forbehold om at det vern nevnte direktiv gir, er sikret.

AVSNITT III

Artikkel 8

Arbeidstid

1. Medlemsstater som benytter muligheten nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b) eller c), skal treffe nødvendige tiltak for å begrense barns arbeidstid til

- a) 8 timer om dagen og 40 timer i uken for barn som arbeider som ledd i en ordning med vekslende teoretisk og praktisk opplæring eller utplassering i et foretak,
- b) 2 timer hver undervisningsdag og 12 timer i uken for arbeid som utføres under skolegang, men utenfor skoletid, dersom dette ikke er forbudt i henhold til nasjonal lovgivning og/eller praksis;

den daglige arbeidstid må ikke under noen omstendighet overstige 7 timer; denne grensen kan heves til 8 timer for barn som har fylt 15 år,

- c) 7 timer om dagen og 35 timer i uken for arbeid som utføres i en skolefri periode på minst én uke; disse grensene kan heves til 8 timer om dagen og 40 timer i uken for barn som har fylt 15 år,
- d) 7 timer om dagen og 35 timer i uken for lett arbeid som utføres av barn som ikke lenger er undergitt heltidsskoleplikt etter nasjonal lovgivning.

2. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å begrense arbeidstiden for ungdommer til 8 timer om dagen og 40 timer i uken.

3. Den tid unge personer bruker på opplæring når de arbeider som ledd i en ordning med vekslende teoretisk og/eller praktisk opplæring eller utplassering i et foretak, skal regnes med i arbeidstiden.

4. Dersom en ung person er ansatt av flere arbeidsgivere, skal utførte arbeidsdager og arbeidstimer legges sammen.

5. Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift tillate unntak fra nr. 1 bokstav a) og nr. 2 i særskilte tilfeller eller dersom det finnes saklige grunner for det.

Medlemsstatene skal ved lov eller forskrift fastsette vilkår, begrensninger og nærmere regler for iverksetting av slike unntak.

Artikkel 9 Nattarbeid

1. a) Medlemsstater som benytter muligheten nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b) eller c), skal treffe nødvendige tiltak for å forby at barn arbeider mellom kl. 20 og kl. 6.
- b) Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å forby at ungdommer arbeider mellom kl. 22 og kl. 6 eller mellom kl. 23. og kl. 7.
2. a) Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift tillate at ungdommer arbeider innen særskilte virksomhetssektorer i tidsrommet nevnt i nr. 1 bokstav b) da nattarbeid er forbudt.

I så fall skal medlemsstatene treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at ungdommen er under tilsyn av en voksen i tilfeller der slikt tilsyn er nødvendig for å verne ungdommen.

- b) Dersom bokstav a) får anvendelse, skal arbeid mellom kl. 24 og kl. 4 likevel være forbudt.

Medlemsstatene kan imidlertid ved lov eller forskrift tillate at ungdommer i tilfellene nedenfor arbeider i tidsrommet da nattarbeid er forbudt, dersom det finnes saklige grunner for det, og dersom de får en passende kompenserende hvileperiode og målene i artikkel 1 ikke berøres:

- arbeid som utføres innen skipsfarts- eller fiskerisektoren,
- arbeid som utføres i de væpnede styrker eller politiet,
- arbeid som utføres på sykehus eller i lignende institusjoner,
- virksomhet av kulturell, kunstnerisk, sportslig eller reklamemessig art.

3. Før ungdommer settes til nattarbeid, og deretter med jevne mellomrom, skal de tilbys vederlagsfri helseundersøkelse og vurdering av sin arbeidsevne, med mindre de arbeider bare unntaksvis i tidsrommet da nattarbeid er forbudt.

Artikkel 10 Hvileperiode

1. a) Medlemsstater som benytter muligheten nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b) eller c), skal treffe nødvendige tiltak for å sikre barn en sammenhengende hvileperiode på minst 14 timer for hver periode på 24 timer.
- b) Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre ungdommer en sammenhengende hvileperiode på minst 12 timer for hver periode på 24 timer.

2. Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre
 - barn, i de tilfeller der muligheten nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b) eller c) benyttes, og
 - ungdommer

en hvileperiode på minst 2 dager, om mulig i sammenheng, for hver periode på 7 dager.

Dersom det er berettiget av tekniske eller organisatoriske grunner, kan minimumsperioden med hvile reduseres, men den må ikke under noen omstendighet være på under 36 sammenhengende timer.

Minimumsperioden med hvile nevnt i første og annet ledd skal i prinsippet innbefatte søndag.

3. Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift fastsette at minimumsperioden med hvile nevnt i nr. 1 og 2 kan avbrytes ved virksomhet som særpreges ved oppstykkede eller kortvarige arbeidsperioder i løpet av dagen.

4. Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift fastsette unntak fra nr. 1 bokstav b) og nr. 2 for ungdommer i tilfellene nedenfor, dersom det finnes saklige grunner for det, og dersom de får en passende kompenserende hvileperiode og målene i artikkel 1 ikke berøres:

- a) arbeid som utføres innen skipsfarts- eller fiskerisektoren,
- b) arbeid som utføres i de væpnede styrker eller politiet,
- c) arbeid som utføres på sykehus eller i lignende institusjoner,
- d) arbeid som utføres innen landbruket,
- e) arbeid som utføres innen turistsektoren eller hotell- og restaurantsektoren,
- f) virksomhet som særpreges ved oppstykkede arbeidsperioder i løpet av dagen.

Artikkel 11 Årlig hvileperiode

Medlemsstater som benytter muligheten nevnt i artikkel 4 nr. 2 bokstav b) eller c), skal sørge for at barn som er undergitt heltidsskoleplikt etter nasjonal lovgivning, så langt mulig har en helt arbeidsfri periode i løpet av skoleferien.

Artikkel 12 Pauser

Medlemsstatene skal treffe nødvendige tiltak for å sikre at unge personer har en pause på minst 30 minutter, om mulig sammenhengende, dersom den daglige arbeidstiden overstiger fire og en halv time.

Artikkel 13

Ungdommers arbeid i tilfelle force majeure

Medlemsstatene kan ved lov eller forskrift tillate unntak fra artikkel 8 nr. 2, artikkel 9 nr. 1 bokstav b), artikkel 10 nr. 1 bokstav b) og, med hensyn til ungdommer, artikkel 12 for arbeid som utføres under forholdene nevnt i artikkel 5 nr. 4 i direktiv 89/391/EØF, dersom arbeidet er midlertidig og må utføres omgående, dersom det ikke står voksne arbeidstakere til rådighet, og dersom de berørte ungdommer får tilsvarende kompenserende hvileperioder innen tre uker.

AVSNITT IV

Artikkel 14

Tiltak

Hver medlemsstat skal fastsette nødvendige tiltak som skal anvendes ved overtredelse av bestemmelsene som vedtas for å gjennomføre dette direktiv; tiltakene skal være virkningsfulle og forholdsmessige.

Artikkel 15

Tilpasning av vedlegget

Rent teknisk tilpasning av vedlegget som følge av den tekniske utvikling, utviklingen innen internasjonale regler eller spesifikasjoner samt ny kunnskap på det området som dette direktiv omhandler, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 17 i direktiv 89/391/EØF.

Artikkel 16

Klausul mot nivåsenking

Med forbehold for medlemsstatenes rett til å utarbeide ulike bestemmelser om vern av unge personer ved endrede omstendigheter, så lenge minstekravene i dette direktiv overholdes, skal iverksettingen av dette direktiv ikke være gyldig grunn for å senke det alminnelige nivå for vern av unge personer.

Artikkel 17

Sluttbestemmelser

1. a) Medlemsstatene skal sette i kraft de lover eller forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest 22. juni 1996, eller de skal senest denne dato være forvisset om at partene i arbeidslivet innfører de nødvendige bestemmelser ved avtale, samtidig som

medlemsstatene skal treffe alle nødvendige tiltak for til enhver tid å kunne garantere de resultater som dette direktiv pålegger.

- b) Det forente kongeriket kan i et tidsrom på fire år fra datoen nevnt i bokstav a) unnlate å iverksette artikkel 8 nr. 1 bokstav b) første ledd med hensyn til den lengste ukentlige arbeidstid samt artikkel 8 nr. 2 og artikkel 9 nr. 1 bokstav b) og nr. 2.

Kommisjonen skal framlegge en rapport om virkningene av denne bestemmelse.

Rådet skal på vilkårene fastsatt i traktaten beslutte om nevnte tidsrom bør forlenges.

- c) Medlemsstatene skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

2. Bestemmelsene nevnt i nr. 1 skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de allerede har vedtatt eller vedtar på det området dette direktiv omhandler.

4. Medlemsstatene skal hvert femte år framlegge for Kommisjonen en rapport om den praktiske gjennomføringen av bestemmelsene i dette direktiv og der angi synspunktene til partene i arbeidslivet.

Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet, Rådet og Den økonomiske og sosiale komité om dette.

5. Kommisjonen skal med jevne mellomrom framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Den økonomiske og sosiale komité en rapport om anvendelsen av dette direktiv og skal i den forbindelse ta hensyn til nr. 1, 2, 3 og 4.

Artikkel 18

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 22. juni 1994.

For Rådet

E. YIANNOPOULOS

Formann

VEDLEGG

Ikke-uttømmende liste over agenser, prosesser og arbeid

(Artikkel 7 nr. 2 annet ledd)

I. Agenser

1. *Fysiske agenser*

- a) Ioniserende stråling
- b) Arbeid i hyperbarisk atmosfære, f.eks. i trykkamre, dykking

2. *Biologiske agenser*

- a) Biologiske agenser i gruppe 3 og 4 i henhold til artikkel 2 bokstav d) i råds direktiv 90/679/EØF av 26. november 1990 om vern av arbeidstakerne mot fare ved å være utsatt for biologiske agenser på arbeidsplassen (sjuende særdirktiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽¹⁾

3. *Kjemiske agenser*

- a) Stoffer og preparater som er klassifisert som giftige (T), svært giftige (Tx), etsende (C) eller eksplosive (E) i henhold til rådsdirektiv 67/548/EØF av 27. juni 1967 om tilnærming av lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige stoffer⁽²⁾ og rådsdirektiv 88/379/EØF av 7. juni 1988 om tilnærming av medlemsstatenes lover og forskrifter om klassifisering, emballering og merking av farlige preparater⁽³⁾
- b) Stoffer og preparater som i henhold til direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF er klassifisert som helseskadelige (Xn), og som er tildelt en eller flere av følgende risikoesetninger:
 - fare for uhelbredelig skadevirkning (R-39)
 - mulig fare for uhelbredelig skadevirkning (R-40)
 - kan forårsake allergi ved innånding (R-42)
 - kan forårsake allergi ved hudkontakt (R-43)
 - fare for kreft (R-45)
 - fare for arvelige skader (R-46)
 - alvorlig helsefare ved lengre tids påvirkning (R-48)
 - fare for redusert fruktbarhet (R-60)
 - fare for fosterskader (R-61)

⁽¹⁾ EFT nr. L 374 av 31.12.1990, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. 196 av 16.8.1967, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 93/679/EØF (EFT nr. L 268 av 29.10.1993, s. 71).

⁽³⁾ EFT nr. L 187 av 16.7.1988, s. 14. Direktivet sist endret ved direktiv 93/18/EØF (EFT nr. L 104 av 29.4.1993, s. 46).

- c) Stoffer og preparater som i henhold til direktiv 67/548/EØF og 88/379/EØF er klassifisert som irriterende (Xi), og som er tildelt en eller flere av følgende risikosetninger:
 - ekstremt brannfarlig (R-12)
 - kan forårsake allergi ved innånding (R-42)
 - kan forårsake allergi ved hudkontakt (R-43)
- d) Stoffer og preparater nevnt i artikkel 2 bokstav c) i rådsdirektiv 90/394/EØF av 28. juni 1990 om vern av arbeidstakerne mot fare ved å være utsatt for kreftframkallende stoffer i arbeidet (sjette særdirektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF)⁽¹⁾
- e) Bly og blyforbindelser, i den utstrekning disse agensene kan opptas i den menneskelige organisme
- f) Asbest

II. Prosesser og arbeid

1. Prosesser og arbeid nevnt i vedlegg I til direktiv 90/394/EØF.
2. Arbeid med framstilling og håndtering av innretninger, fyrverkeri eller andre gjenstander som inneholder sprengstoff.
3. Arbeid med ville eller giftige dyr.
4. Arbeid med industriell slakting av dyr.
5. Arbeid som innebærer håndtering av utstyr til produksjon, oppbevaring eller anvendelse av komprimerte, flytende eller oppløste gasser.
6. Arbeid med tanker, bassenger, reservoarer, flasker eller ballonger som inneholder kjemiske agenser nevnt i punkt I nr. 3.
7. Arbeid som innebærer fare for sammenstyrting.
8. Arbeid som innebærer fare grunnet høyspent strøm.
9. Arbeid der tempoet bestemmes av maskiner, og som lønnes ved akkordbetaling.

⁽¹⁾ EFT nr. L 196 av 26.7.1990, s. 1.